

การดูแลรักษาการคลอดบุตรท่าก้น

ณอม มะโนทัย*

การคลอดบุตรโดยมีกันเด็กเป็นส่วนนำเป็นท่าคลอดผิดปกติที่พบได้บ่อย พบร้อยละ 1-3 ในเด็กที่คลอดครบกำหนด (น้ำหนักเด็ก 2500 กก.)^{19, 23, 24, 26, 35, 43} และร้อยละ 3-10 ในเด็กที่คลอดก่อนกำหนด (น้ำหนักเด็ก 1000-2495 กก.)^{14, 19, 23}

เด็กคลอดท่ากันมีอัตราตายสูงกว่าเด็กคลอดท่าศีรษะ เมื่อเปรียบเทียบจากเด็กที่น้ำหนักเท่าๆ กัน^{7, 25} ในปี ค.ศ. 1960 Potter Heaton และ Douglas³³ ได้รวบรวมรายงานระหว่างปี ค.ศ. 1946-1959 20 รายงาน ปรากฏผลว่าเด็กครบกำหนดคลอดท่ากันมี corrected perinatal mortality ร้อยละ 1-9.3 เมื่อเทียบกับอัตราร้อยละ 0.5-1 ในเด็กครบกำหนดคลอดทุกท่ารวมกัน นับว่าสูงกว่า 2-10 เท่า ในระยะต่อมาเมื่อว่าการแพทย์จะเจริญมากขึ้น อัตราตายของเด็กคลอดท่ากันก็ยังคงสูงกว่าท่าศีรษะ 2-5 เท่า^{4, 18, 20, 25, 26, 36, 39, 43, 44, 45, 46} แต่เมื่อพิจารณาถึงอันตรายที่เกิดขึ้นขณะคลอดในเด็กซึ่งไม่ตายจะพบว่าอัตราสูงกว่า 10 เท่า^{36, 40} อันตรายที่เกิดขึ้นขณะคลอดอาจจะไม่ปรากฏทันทีแต่ไป

ปรากฏในอนาคตที่ได้เช่น บลูญาอ่อน และ cerebral palsy เป็นต้น

การศึกษาเลือดจากสายสะดื้อเด็กพบว่าเด็กที่คลอดท่ากันแม้มีรายที่คลอดง่ายก็มีโอกาสขาดอ๊อกซิเจน (Hypoxia) ได้มากกว่าเด็กคลอดท่าศีรษะ³⁸ ในระหว่างเบ็บครรภ์เมื่อมดลูกหดรัดตัวหัวใจเด็กท่ากันเต้นช้าอยู่นานกว่าเด็กท่าศีรษะ และ Apgar score ต่ำกว่าด้วย⁴² ใน การคลอดท่ากันที่ยังแยกเด็กยังมีโอกาสขาดอ๊อกซิเจนได้มากขึ้นอีก เด็กคลอดท่ากันส่วนใหญ่ถึงแก่กรรมหรือพิการเนื่องจากขาดอ๊อกซิเจน^{25, 26, 30, 33, 39, 43}

เด็กคลอดท่ากันศีรษะติดได้บ่อยเนื่องจากศีรษะไม่มีโภคสมสาร mold และการประมวลขนาดเชิงกรานผิดพลาด เป็นเหตุให้สายสะดื้อถูกกดทำให้เกิดภาวะขาดอ๊อกซิเจน นอกจากนี้มีสาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ สายสะดื้อโปรด' (prolapsed cord) ซึ่งพบได้มากกว่าเด็กคลอดท่าศีรษะประมาณ 8, 14, 18, 19 10-15 เท่า สาเหตุของมากคือ manipulation ในการคลอดซึ่งอาจทำให้เด็กตายหรือพิการได้ จากผลของการตรวจพบว่าอัตราที่

* แผนกสูติศาสตร์—นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้รับอันตรายได้แก่สมอง ตับ ปอด ต่อมน้ำเหลือง และ pharynx^{1, 11, 41}

บัญชาสำคัญอีกอย่างหนึ่งของสูติแพทย์คือ จะมีวิธีการอย่างไรที่จะลดอัตราตายและอันตรายอันเกิดกับทารกที่คลอดท่ากันได้ มีผู้พยายามเปลี่ยนท่าเด็กโดยการกลับทางหน้าท้องให้เป็นท่าศีรษะ (external cephalic version) นิยมทำมากในประเทศภาคพื้นยุโรปและสแกนดิเนเวีย ในบางแห่งทำโดยใช้ยาสลบเข้าช่วย^{4, 5, 10, 27} ในสหราชอาณาจักร มีผู้นิยมทำน้อยกว่าและไม่ใช้ยาสลบ^{22, 26, 34} ผู้รายงานเชื่อว่าการกลับทางหน้าท้องทำให้อุบัติการของการคลอดท่านี้ลดลงเหลือร้อยละ 1-2.1 แต่พบเด็กถึงแก่กรรมจากการกลับท่าโดยตรงถึงร้อยละ 0-4 สาเหตุที่ทำให้ถึงแก่กรรมมีหลายอย่าง ต่างๆ กัน เช่น รถลอกตัวก่อนกำหนด (abruptio placenta) นอกจากนี้มีเด็กตายในครรภ์ น้ำดิน และคลอดก่อนกำหนดด้วย ในกลุ่มที่ใช้ยาสลบพบหารเก็บอันตรายมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ ในปี ค.ศ. 1969 Pallock³³ พบว่าเมื่อมี hemoglobinuria หลังจากการกลับเด็กทางหน้าท้อง

สูติแพทย์หลายท่านไม่เชื่อว่าการกลับเด็กทางหน้าท้องจะช่วยลดอุบัติการของท่านี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าเด็กท่ากันส่วนใหญ่จะกลับท่าได้เองในระยะท้ายๆ ของการตั้งครรภ์ ในบางสถาบันซึ่งไม่ทำการกลับเด็กท่ากันเลยก็พบว่า อุบัติการของเด็กท่ากันไม่แตกต่างกับรายงานที่มีการกลับ

เด็ก^{13, 17, 20, 35, 39, 40} จากสถิติของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่าง มิถุนายน ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2515 มีคลอดครรภ์กำหนด 9476 ราย เป็นคลอดท่ากันร้อยละ 1.50²³ (ทั้งนี้ทงที่แพทย์ทำการกลับเด็กทางหน้าท้องและที่ไม่ทำการกลับ) เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติของผู้เขียนเองตั้งแต่ พ.ศ. 2508-2515 คลอด 2464 ราย ไม่ทำการกลับเด็กเลย มีอุบัติการของคลอดท่ากันร้อยละ 1.51

การลด perinatal mortality และอันตรายของการคลอดท่ากันควรจะปฏิบัติได้โดยวิธีการคลอดที่ถูกต้อง ในปี ค.ศ. 1959 Wright⁴⁸ ให้ความเห็นว่าการทำคลอดเด็กท่ากันที่ครบกำหนดโดยการผ่าตัดทางหน้าท้อง ซึ่งไม่มีผู้เห็นด้วย เพราะเกรงว่ามารดาจะเป็นอันตรายจาก การผ่าตัด รวมทั้งจำเป็นต้องนึกถึงอันตรายจากการผ่าตัดทำคลอดในการตั้งครรภ์ในครั้งต่อๆ ไป ได้มีผู้พยายามวางแผนกูเกินที่สำหรับการผ่าตัดทำคลอดทางหน้าท้อง เช่น รายที่มีเชิงกรานแคบ เด็กมีขนาดโดยกว่า 3600 กรัม ท่ากันชนิดเอห้าอรามาก่อน (footling) ครรภ์แรกที่มารดาอายุเกิน 35 ปี ผู้ที่ตั้งครรภ์ยกและมารดาเป็นเบาหวาน ฯลฯ^{21, 24, 26, 35, 43, 46, 49} กูเกินที่ทรัพจักรเพรลียคือ Breech scoring index ของ Zatuchni และ Andros⁴⁹ ซึ่งใช้วิธีให้คะแนนจากประวัติและการตรวจเมื่อมารดาเข้าครรภ์มาโรงพยาบาลครั้งแรก อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่เห็นด้วย

กับ Breech Scoring Index ^{16,35} โดยอาศัยกฎเกณฑ์ดังกล่าวสามารถลดอันตรายและพิการจากการคลอดท่าก้นได้บ้าง และมีข้อสังเกตจากรายงานจำนวนมากว่า เด็กท่าก้นที่คลอดโดยการผ่าตัดมีอันตรายและพิการต่ำที่สุด หรือในบางรายงานไม่มีเลย ^{12, 15, 25, 26, 30, 35, 40, 47} จึงมีผู้คิดว่าอุบัติการของ การผ่าตัดทำคลอดควรเพิ่มขึ้นได้ แต่ไม่ควรทำทุกรายแม้จะเป็นครรภ์ ^{6, 8, 14, 18, 19, 24, 25, 30, 33, 36, 43, 48, 49} แรก

ผู้เขียนมีความเห็นว่า การทำคลอดเด็กท่าก้นทางซ่องคลอดนั้น ยุ่งยากและเป็นอันตรายต่อทั้งมารดาและเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครรภ์แรก การประมาณขนาดของเชิงกรานผิดเป็นสาเหตุสำคัญของการตาย ^{4, 33, 43} เราไม่สามารถออกแบบของเชิงกรานได้แน่นอนในเด็กท่าก้น เพราะศีรษะเด็กอยู่ในคลอดส่วนบน แม้จะตรวจภายในหรือใช้การถ่ายภาพรังสีช่วย ^{19, 43, 47, 49} การประมาณขนาดของเด็กทางหน้าท้องทำได้ยากกว่าเด็กท่าศีรษะ ^{16,35} การใช้ ultrasound อาจช่วยประมาณขนาดศีรษะเด็กได้ดี些 ³⁷ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ ยังไม่สามารถทำได้ทั่ว ๆ ไป การประมาณขนาดเด็กผิดโดยคาดคะเนหัวหนักน้อยกว่าความเป็นจริง แล้วให้คลอดทางซ่องคลอดจะทำให้อัตราตายของเด็กยิ่งสูงขึ้น ^{6, 28} การให้ผู้คลอดลองคลอดเอง (Trial of Labor) เมื่อแพทย์ไม่แน่ใจว่าจะคลอดเองได้หรือไม่เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำในเด็ก

ท่าก้น เพราะแม้ว่าอาการขณะคลอดจะดำเนินไปตามปกติได้ก็ไม่ได้หมายความว่าศีรษะเด็กจะผ่านเชิงกรานได้² ในรายที่มีคลอดหดตัวผิดปกติ (dysfunctional labor) การใช้ Oxytocin ทำให้อัตราเด็กตายสูงขึ้น ^{6, 8, 15, 43, 45, 47} แม้จะมีผู้รายงานว่าใช้ยาต่อโดยปลดภัย แต่เป็นเพียงส่วนน้อย ^{14, 29, 43, 47} และต้องใช้อย่างระมัดระวังมาก ตัวยเหตุผลคงกล่าวประกอบทั้งการผ่าตัดทำคลอด มีความปลดภัยเพิ่มขึ้น แม้จะต้องผ่าตัดอีกในครรภ์ต่อมา ³¹ ประกอบทั้งพบสายสะตือโพล (Prolapsed cord) ได้บ่อย ผู้เขียนเห็นว่าในผู้ตั้งครรภ์ครั้งแรกที่เด็กเป็นท่าก้นควรผ่าตัดทำคลอดเมื่อครบกำหนดโดยไม่จำเป็นต้องรอให้เจ็บครรภ์หรือทำเมื่อเริ่มเจ็บครรภ์ เพื่อลดอันตรายจากการคลอดทางซ่องคลอด สำหรับผู้ตั้งครรภ์หลัง ๆ จะต้องพิจารณาโดยละเอียดถึงการคลอดในยอดติด น้ำหนักเด็กในครรภ์ครั้งก่อน ๆ ความยากง่ายของการคลอด และความผิดปกติของเด็กอันเป็นผลจากการคลอดครั้งก่อน ๆ ในรายที่มีประวัติคลอดยาก เด็กโต หรือการเจ็บครรภ์ไม่ดำเนินไปตามปกติ ควรพิจารณาให้ผ่าตัดทำคลอดทางหน้าท้องทั้งสิ้น จากประสบการณ์ของผู้เขียนชี้ว่า ได้ปฎิบัติมา ในเด็กท่าก้นครบกำหนด 42 ราย ซึ่งเป็นครรภ์แรก 18 ราย และครรภ์หลัง 24 ราย ได้ทำการผ่าตัดทำคลอดร้อยละ 100 ในครรภ์แรก และร้อยละ 25 ในครรภ์หลัง ไม่พบอันตรายหรือพิการ อันเป็นผลจากการทำผ่าตัดเลย

สรุป

ผู้เขียนมีความเห็นว่าการเปลี่ยนท่าเด็กทางหน้าท้องไม่ช่วยลดอุบัติการของ การคลอดท่าก้น และอาจมีอันตรายจากการกลับเด็กได้ ในครรภ์แรกที่ครบกำหนด เด็กท่าก้นควรทำการคลอดโดยการผ่าตัดทุกราย เพราะไม่มีวิธีใดๆ ที่เชื่อถือได้แน่นอนว่า เด็กจะคลอดทางซ่องคลอดได้โดยปลอดภัย ส่วนในครรภ์หลังๆ ถึงแม้ว่าอุบัติการของการผ่าตัดจะสูงขึ้น ผู้เขียนก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่ง

- Allen JP, Meyers GG, Condon VR: Laceration of the spinal cord related to breech delivery. *JAMA* 208:1019-22, 69
- Beischer NA: Pelvic contraction in breech presentation. *J Obstet Gynaecol Br Commonw* 73:421-7, 66
- Berendes HW, Weiss W, Deutschberger J, et al: Factors associated with breech delivery. *Am J Public Health* 55:708-19, 65
- Bock JE: The influence of prophylactic external cephalic version on the incidence of breech delivery: A retrospective study. *Acta Obstet Gynecol Scand* 48:215-21, 69
- Bonnar J, Howie PW, MacLennan H: External cephalic version with anaesthesia. *JAMA* 205: 97-101, 68
- Bulfin MJ, Gallagher JT: The primipara with breech presentation. *Obstet Gynecol* 16:283-7, 60
- Calkins LA: Breech presentation. *Am J Obstet Gynecol* 69:977-83, 55
- Dunn LJ, Van Voorhis L, Napier J: Term breech presentation; a report of 499 consecutive cases. *Obstet Gynecol* 25:170-6, 65
- Eastman NJ, Kohl SG, Maisel JE, et al: The obstetrical background of 753 cases of cerebral palsy. *Obstet Gynecol Sur* 17:459-500, 62
- Friedlander D: External cephalic version in the management of breech presentation. A report on 706 patients treated by this method. *Am J Obstet Gynecol* 95:906-13, 66
- Girdany BR, Sieber WK, Osman MZ: Traumatic pseudodiverticulums of the pharynx in newborn infants. *N Engl J Med* 280:237-40, 69
- Goethals TR: Cesarean sections as a method of choice in management of breech delivery. *Am J Obstet Gynecol* 71:536-52, 56
- Greenhill JP: *Obstetric*. 13th edition. Philadelphia, WB Saunders Company, 1965, p. 1103
- Hall JE, Kohl SG, O'Brien F, et al: Breech presentation and perinatal mortality; a study of 6,044 cases. *Am J Obstet Gynecol* 91:665-83, 65
- Hall JE, Kohl SG: Breech presentation. *Am J Obstet Gynecol* 72:977-90, 56
- Helfferich M, Favier J: Breech delivery. *Am J Obstet Gynecol* 110:58-61, 71
- Hellman LM, Pritchard JA: *Obstetrics*. 14th edition. New York, Appleton-Century-Crofts, 1971, p. 861
- Johnson CE: Breech presentation at term. *Am J Obstet Gynecol* 106:865-71, 70
- Jurado L, Miller GL: Breech presentation. *Am J Obstet Gynecol* 101:183-9, 68
- Kian LS: Breech presentation. A review of 791 breech deliveries in Sourabaya, Indonesia. *Am J Obstet Gynecol* 86:1050-4, 63
- Lanka LD, Nelson HB: Breech presentation with low fetal mortality. *Am J Obstet Gynecol* 104:879-82, 69
- MacArthur JL: Reduction of the hazards of breech presentation by external cephalic version. *Am J Obstet Gynecol* 88:302-6, 64
- Manotaya T, Sentrakul P: Analysis of 10353 deliveries at Chulalongkorn Hospital. Unpublished data.
- Mark C, Roberts PH: Breech scoring index. *Am J Obstet Gynecol* 101:572-3, 68
- Morgan HS, Kane SH: An analysis of 16,327 breech births. *JAMA* 187:262-4, 64
- Morley GW: Breech presentation a 15-year review. *Obstet Gynecol* 30:745-51, 67
- Neely MR: External cephalic version under anaesthesia. Results in a series of 102 cases. *J Obstet Gynaecol Br Com* 68:490-7, 61
- Neilson DR: Management of the large breech infant. A survey of 203 cases from Emanuel Hospital. *Am J Obstet Gynecol* 107:345:8, 70
- Neimand KM, Rosenthal AH: Oxytocin in breech presentation. *Am J Obstet Gynecol* 93: 230-6, 65

30. Patterson SP, Mulliniks RC, Schreier PC: Breech presentation in the primigravida. Am J Obstet Gynecol 98:404-10, 67
31. Piver MS, Johnston RA Sr: The safety of multiple cesarean sections. Obstet Gynecol 34: 690-3, 69
32. Pollock A: Transplacental haemorrhage after external cephalic version. Lancet 1:612, 68
33. Potter MG Jr, Heaton CE, Douglas GW: Intrinsic fetal risk in breech delivery. Obstet Gynecol 15:158-62, 60
34. Ranney B: The gentle art of external cephalic version. Am J Obstet Gynecol 116:239-51, 73
35. Rovinsky JJ, Miller JA, Kaplan S: Management of breech presentation at term. Am J Obstet Gynecol 115:497-513, 73
36. Rubin A, Crim G: Results in breech presentation. A 7 year study. Am J Obstet Gynecol 86:1048-9, 63
37. Scher E: Evaluation of cephalometry by ultrasound in breech presentation. Am J Obstet Gynecol 103:1125-30, 69
38. Serreyn R, Thiery M, Lybeer E, et al: Fetal hypoxia and breech delivery. Int J Obstet Gynecol 11:11-5, 72
39. Sinder C, Wentsler NE: Breech presentation with follow-up. Obstet Gynecol 25:322-8, 65
40. Smith RS, Oldham RR: Breech delivery. Obstet Gynecol 36:151-5, 70
41. Tank ES, Davis R, Holt JE, et al: Mechanism of trauma during breech delivery. Obstet Gynecol 38:761-7, 71
42. Teteris NJ, Botschner AW, Ullery JC, et al: Fetal heart rate during breech delivery. Am J Obstet Gynecol 107:762-6, 70
43. Todd WD, Steer CM: Term breech: review of 1006 term breech deliveries. Obstet Gynecol 22:583-95, 63
44. Trapl J, Kittrich M, Znamenacek K: The management of labor with a breech presentation. Obstet Gynecol 22:240-5, 63
45. Varner WD: Management of labor in the primigravida with breech presentation. AM J Obstet Gynecol 84:876-83, 62
46. Woodward RW, Callahan WE: Breech labor and delivery in the primigravida. Obstet Gynecol 34:260-5, 69
47. Wolter DF, LaHaye TP, Gibbs CE: A trial of labor in breech presentation. Obstet Gynecol 23:541-6, 64
48. Wright RC: Reduction of perinatal mortality and morbidity in breech delivery through routine use of cesarean section. Obstet Gynecol 14:758-63, 59
49. Zatuchni GI, Andros GJ: Prognostic index for vaginal delivery in breech presentation at term. Am J Obstet Gynecol 93:237-42, 65